

άνυπομόνητος ἐπίθ. Κορ. Ἀνέκδ. λεξιλ. σημ. 83 — Λεξ. Δεξ. Περίδ. Βλαστ. **άνυπομόνητος** Πόντ. (Κερασ.) Τὸ μεταγν. ἐπίθ. **άνυπομόνητος**. Ὁ τύπ. **άνυπομόνητος** καὶ παρὰ Σομ.

Ὁ μὴ ὑπομένων, **άνυπόμονος** ἔνθ' ἄν.: Πολλὰ **άνυπομόνητος** ἔνθ' καὶ *κ' ἐπορεῖ ν' ἀναμέν' Κερασ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. **άνυπομόνητος**.

άνυπομονιά ἡ, ΔΣολωμ. 148 — Λεξ. Δεξ. Μπριγκ. Βλαστ. **άνυπομονία** Λεξ. Κομ. **άνυπομόνια** Ἡπ. — (Νουμᾶς 394, 4).

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **άνυπόμονος**. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ. **Άνυπομονησία**, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: Μὲν **άνυπομόνια** τὸν κυρίως (Νουμᾶς ἔνθ' ἄν.) || Ποίημ.

Κ' ἔδειχνεν **άνυπομονιά** γὰρ νὰ *μπη 'ς τὸ κορμί της ΔΣολωμ. ἔνθ' ἄν.

άνυπόμονος ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Τραπ.) **άνυπόμενος** Πόντ. (Κερασ.)

Τὸ μεσν. ἐπίθ. **άνυπόμονος**. Ὁ τύπ. **άνυπόμενος** καὶ παρὰ Γερμ., ἔχει δὲ τὸ ε διὰ τὸ ρ. ὑπομένω.

Ὁ μὴ ἔχων ὑπομονήν, ὁ μὴ καρτερικὸς ἔνθ' ἄν.: Εἶναι πολὺν **άνυπόμονος** ἄνθρωπος κοιν. Ντ' **άνυπόμονος** ἄνθρωπος εἶσαι! (τὸ ἀρκτικὸν ἄ διὰ τὸ ἐρωτηματικὸν ντό-ντ') Τραπ. || Ποίημ.

Φεύγει **άνυπόμονη**, πετᾷ ἡ ψυχὴ του ΑΒαλαωρ. Ἔργα 2, 171. Συνών. ἰδ. ἐν λ. **άνυπομόνητος**.

άνυπομονῶ κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **άνυπόμονος**. Δὲν ἔχω ὑπομονήν ἔνθ' ἄν.: Ἀνυπομονοῦσε καὶ στενοχωρεῖτο, ὅσο ἔβλεπε νὰ περνᾷ ἡ ὥρα χωρὶς νὰ φαίνεται ὁ φίλος του πούθενά κοιν.

άνυποταγή ἡ, ΣΖαμπέλ. Ἄσμ. δημοτ. 637 Ιδραγούμ. Σταμάτ. 79

Τὸ μεσν. οὐς. **άνυποταγή**. Ἀπεΐθεια, **άνυποταξία** ἔνθ' ἄν.: «Ἡ ἀσυνέπεια γι' αὐτὴν εἶναι στοιχεῖο ἐλευθερίας καὶ **άνυποταγῆς**» Ιδραγούμ. ἔνθ' ἄν. || Ἄσμ.

Ἀνάθεμα τὴν τέχνη μας, τὴν **άνυποταγή** μας ΣΖαμπέλ. ἔνθ' ἄν.

άνυπόταχτος ἐπίθ. λόγ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) **άνυπόταχτος** Σῦρ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. **άνυπότακτος**.

1) Ὁ μὴ ὑποτασσόμενος, ἀτίθασος λόγ. κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ.): Αὐτὸ τὸ παιδί εἶναι **άνυπόταχτο** σύνθηθ. Ἦτο ἓνα παλληκάρι περήφανο καὶ **άνυπόταχτο** Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Ντ' **άνυπόταχτον** παιδὶν ἔεις; (ὁ τόνος τοῦ ἀρκτικοῦ α διὰ τὸ προηγούμενον ἐρωτηματικὸν ντό=τί) Τραπ. || Ποίημ.

Ὁ ἥλιος τὰ σταμάτησε κοντὰ νὰ βασιλέψη τ' ἄλλα τ' **άνυπόταχτα** γὰρ νὰ τὰ χαιρετήσῃ

ΚΠαλαμ. Ὑμν. Ἀθην. 210. 2) Ὡς στρατιωτικὸς ὄρ. ὁ μὴ προσερχόμενος ἐντὸς τῆς ὁρισθείσης πρὸς παρουσίας ἡμέρας, ὅπως ἐκτελέσῃ τὴν στρατιωτικὴν του θητεῖαν ἢ ὑποχρέωσιν λόγ. σύνθηθ.: Ὁ δεῖνα εἶναι **άνυπόταχτος**.

άνυπόφερτα ἐπίρρ. Λεξ. Κομ. Δεξ. Βυζ. **ἀν'πόφριτα** Θράκ. (Ἀδριανούπ.) **άνυπούφερτα** Μακεδ. (Θεσσαλον.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **άνυπόφερτος**.

Ἀφορήτως, **άνυποφόρως**. Συνών. **άνυπόφορα**.

άνυπόφερτος ἐπίθ. σύνθηθ. καὶ Πόντ. (Σάντ. Τραπ.) — Κορ. Ἀνέκδ. λεξιλ. σημ. 10 — Λεξ. Βυζ. Περίδ. **άνυπόφερτε** Τσακων. **ἀν'πόφερτος** Πάρ. (Λεῦκ.) **άνυπόφριτους** Ἡπ. (Ζαγόρ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) **άνυ-**

πόφριτους Ἡπ. **ἀν'πόφριτους** Στερελλ. (Αἰτωλ.) **άνυπόφορτος** Πόντ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. ὑποφέρτος.

Ἐκεῖνος τὸν ὅποιον δὲν ἤμπορεῖ κάνεις νὰ ὑποφέρῃ, ἀφόρητος ἔνθ' ἄν.: Τί **άνυπόφερτος** ἄνθρωπος ποῦ ἔγινε! σύνθηθ. Ὁ Σεπτέμβριος κάνει κάψες **άνυπόφερτες** Σίφν. Δὲ μπουρῶ νὰ τ' βασιάξω, εἶναι πούλν **άνυπόφριτ'** Ζαγόρ. Ἀν'πόφριτους ἄνθρουπους γίν'κι Αἰτωλ. Ἀνυπόφερτον παιδὶν ἔχω Τραπ. || Ἄσμ.

Τί **άνυπόφερτος** καμὸς, τί πυρωμένη λόγχη, νὰ λέω γὼ πῶς σ' ἀγαπῶ καὶ σὺ νὰ λέῃς ὄχι!

Κάσ. Συνών. **άνυποφόρετος**, **άνυπόφορος**.

άνυπόφορα ἐπίρρ. Ιδραγούμ. Ὅσοι ζωντ. 82

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **άνυπόφορος**.

Ἀφορήτως, **άνυποφόρως**: «Χωρὶς τοὺς Μακεδονικοὺς ἀγῶνες ἡ ζωὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους θὰ ἦταν **άνυπόφορα** πεζὴ αὐτὰ τὰ χρόνια». Συνών. **άνυπόφερτα**.

άνυποφόρετος ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ μεσν. ἐπιθ. **άνυποφόρητος**. Πβ. Μ. Ἐτυμολ. 115, 18 «άνυποιστος» **άνυποφόρητος**, **άνυπομόνητος**.

Ἀνυπόφερτος, ὁ ἰδ.

άνυπόφορος ἐπίθ. κοιν.

Τὸ μεσν. ἐπίθ. **άνυπόφορος**.

Ἀνυπόφερτος, ὁ ἰδ.: Ἀνυπόφορος ἄνθρωπος. Κατήνησε **άνυπόφορο** αὐτὸ τὸ παιδί. Ἀνυπόφορη ζωὴ - κατάστασι.

άνυποψίαστα ἐπίρρ. ἐνιαχ. **άνυπόψιαστα** ΓΨυχάρ. Ζωὴ κι ἀγάπ. 219

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **άνυποψίαστος**.

Χωρὶς ὑποψίαν: Ἀλλάζανε **άνυπόψιαστα** οἱ καρδιές τους.

άνυποψίαστος ἐπίθ. ΚΠαλαμ. Γράμματ. 2, 173 ΣΣκίπη Ἀπέθαντ. 125 — Λεξ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ὑποψίαστος < ὑποψιάζομαι.

Ὁ μὴ ὑποψιαζόμενός τι ἔνθ' ἄν.: «Σὲ ἄλλα ἡ **άνυποψίαστη** λογικὴ σκέψι ποῦ γὰρ νὰ οἰκοδομήσῃ παραμερίζει τὰ πάντα, μοῦ θυμίζει κάτοια λόγια ἀπὸ ἓνα μεγάλο στόμα γὰρ τὸ Σαίξπηρο» ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἄν. || Ποίημ.

Κι ὁ νοῦς σας πάντ' **άνυποψίαστος** γὰρ κάθε ποῦ ἀπ' τὰ σύνορά σας ὄξω περνάει τὰ στενοχάραχτα κ' εἶναι ἓνας κάμπος ἡ καρδιά σας

ΣΣκίπης ἔνθ' ἄν.

άνύσταχτος ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ.) **άνύσταγος** Πελοπν. (Τρίκλ.) Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ μεσν. ἐπιθ. **άνύστακτος**.

Ὁ μὴ νυστάζων.

άνυφαντάδα ἡ, ἀμάρτ. **άνυφάδα** Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **άνύφαντος** καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άδα (Ι).

Κακὴ ὕφανσις καθ' ἣν θραύονται νήματα καὶ καθόλου δὲν ὑφαίνονται: Τὸ παννὶ ἔχει **άνυφάδαδες**. Συνών. **άνυφαντίλα**.

άνυφαντάκι τό, ἀμάρτ. **άνυφάδακι** Κρήτ. **ἀλεφαντάτοι** Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) **λεφαντάτοι** Εὐβ. (Αὐλωνάρ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐς. **άνυφαντῆς** διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άκι.

Μικρὰ ἀράχνη ὕφαντικὴ.

άνυφαντάκος ὁ, ἀμάρτ. **άνυφάδακος** Θεσσ. **άνυφαντάκος** Στερελλ. (Ἄμφ.) **άνυφαντάκος** Στερελλ. (Αἰτωλ.)

